

med regeringen, på samme måde som fru Anne-Marie Meldgaard jo i virkeligheden grundlæggende står last og brast med De Radikale og med venstrefløjen, idet hun selv har trukket den streg i sandet, som deler de to sider, ligesom vi selv har trukket den.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at tage en anden del af regeringens integrationsudspil og spørge lidt til, hvad hr. Jesper Langballes holdning er til det, nemlig hele det spørgsmål, der handler om at skære i de sociale ydelser, altså dels de forslag, der ligger om nedskæringer på kontanthjælpen både for unge og for folk, som ikke har tilstrækkelig meget arbejde, dels de nedskæringer, som handler om børnefamilieydelsen for forældre, der ikke får afrettet deres børn ordentligt.

Der kunne jeg godt tænke mig at høre, om de her nedskæringer i de sociale ydelser er noget, Dansk Folkeparti bakker op om, om man har den indstilling til folk, der er i social og økonomisk nød, at det er rimeligt, at de skal beskæres endnu mere og blive endnu fattigere af hensyn til regeringens bestræbelser på at give folk incitament. Jeg vil høre, om det også er Dansk Folkepartis politik.

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Bortset fra den politisk-ideologiske retorik til sidst i spørgsmålet vil jeg sige: Ja, det bakker vi op om.

Vi tror, at der er sket det ulykkelige, at de mennesker, som Socialdemokratiet og venstrefløjen og De Radikale har trukket her til landet fuldstændig kritikløst og bare parkeret på passiv forsørgelse, faktisk er umulige at nå, de er umulige at påvirke. Spørgsmålet er, om de hører dansk radio eller ser dansk fjernsyn. Man kan frygte, at de kun ser Al-Jazeera.

Vi tror faktisk, at det er nødvendigt at gå ind og sige til sådan et ungt menneske: Hvis du ikke efter 9. klasse vil tage en uddannelse, hvis du ikke vil dygtiggøre dig, så du kan få et job, så tager vi din kontanthjælp, hvis du er over 18 år. Og hvis der er tale om, at man er under 18 år, så er det altså børnechecken, det går ud over. Vi tror, det er nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

I virkeligheden blev jeg bekræftet i, at jeg tror, hr. Jesper Langballe har misforstået, hvad det her drejer sig om, for de mennesker, det drejer sig om, er ikke specielt flygtninge og indvandrere, det er jo i lige så høj udstrækning danskere.

Det, vi snakker om, er nogle sociale nedskæringer for nogle bestemte mennesker, nemlig folk, der står meget, meget langt uden for eller på kanten af arbejdsmarkedet, og som har nogle sociale problemer. Lovgivningen på det her område skelner ikke mellem hudfarve eller navne eller statsborgerskab eller noget som helst andet. Det er nedskæringer, som rammer flygtninge, indvandrere, danskere. Hr. Jesper Langballe skal bare være klar over, at det er sociale nedskæringer, vi snakker om, og ikke noget, der specielt skal gå ud over nogen, som har en anden hudfarve end den, hr. Jesper Langballe har.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det ville fremme lødigheden i debatten, hvis hr. Arbo-Bæhr ikke på sådan pseudoracistisk vis begyndte at tale om hudfarve.

Jeg vil godt citere, hvad Martin Luther engang har sagt: Hvis man ser på, hvad kirurgen foretager sig sådan isoleret set, så vil man sige, hvor er han dog brutal, han skærer en arm af patienten. Men hvis man ser på, hvorfor han gør det, så er han jo ikke brutal, så er det jo en kærlighedshandling, for der var måske koldbrand i armen, og manden blev reddet ved det.

På samme måde her. Det virker brutalt, at folk, der i forvejen ikke har så meget, nu skal have endnu mindre. Men formålet er jo ikke, at de skal have endnu mindre, formålet er, at de gerne skulle få noget mere, fordi det simpelt hen skulle loppe dem op, så de kom i gang og begyndte at forsørge sig selv og dermed få en bedre tilværelse både menneskeligt og økonomisk.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg vil gerne starte med at opfordre Dansk Folkeparti til at skue en lille smule frem i denne her diskussion. Jeg synes, at det, vi har været vidne til i diskussionen i dag fra Dansk Folkepartis side, har været en skuen tilbage, det har været at pålægge skyld, at finde syndere. Det har ikke drejet sig om syndsforladelse, og det har overhovedet ikke drejet sig om at se ret meget frem.